

Milí farníci svatojakubští!

Zvu Vás, abyste se stali svatojakubskými poutníky. Léto, čas prázdnin, je jakoby předurčené k putování. Nemyslím jen děláni výletů, účast na zájezdech, odjezdy na chaty a k vodě...

Myslím cestu za horizont, při které dobře vnímáme i cestu i to, co je okolo, ty kdo jdou s námi i ty, které potkáváme. Cestu s povznášejícím cílem. To vše spěchajícím uniká. Teď máme čas.

Skutečná pouť je cestou s posvátným cílem, s minimem hmotných prostředků, s hledáním trasy, rozhodováním na rozcestích, s pokorou posilovanou vědomím závislosti na pomoci od Boha a lidí, kteří ji zprostředkují. Posiluje víru, protože Bůh opravdu pomáhá těm, „kteří to s Ním zkusí“. V tom je pouť obrazem celého života. A vlastně jeho školou. Nejuzdálenější poutní cíl, do kterého jsem se před lety vydal, bylo rakouské Mariazell. To byla má veliká zkušenost s Boží asistencí poutníkům. Do příštího léta by asi v nedalekém Grazu měl být v noviciátu náš milý Jenda Roškota. Mohli bychom tedy uspořádat pouť se dvěma svatými cíli... Snad by i někteří z nás mohli část urazit pěšky nebo na kolech.

A co byste řekli na „Camino de Santiago“ - poutní cestu do Compostely? Třeba po etapách. Letos bychom mohli začít noční

Sv. Jakub St...

poutí (ze 24. na 25. července) ke všem pražským kostelům sv. Jakuba Staršího. Ony byly založeny v době, kdy kult sv. Jakuba a obliba putování k jeho hrobu velmi narůstaly (od 10. století dál). Od Prahy pak v příštích letech můžeme směřovat k svatojakubským kostelům v Berouně nebo Příbrami a pak třeba do Prachatic a dál.

Nejde ale jen o fyzicky náročné výkony pro zdatné. Nějakou formu spoluúčasti na společné pouti naší farnosti časem k věčnosti může přijmout každý, kdo chce, kdo má srdce poutníka.

Ať jste na svých cestách chráněni ode všech nebezpečí, ať potkáváte Pána Ježíše a ať Vám prospívá i přímluva Panny Marie, nazývané Hodégetria – Průvodkyně na cestách. Nebo lépe „Průvodkyně k Cestě – k Tomu, který sám se nám představuje jako Cesta, Pravda a Život“.

Kristův kněz a Váš bratr František

Svatým Jakubem inspirované evropské poutní trasy. Na sousední straně pak ta naše nejbližší. Vydejme se na ní v hojném počtu – netřeba absolvovat celou trasu, stačí si vybrat některý z úseků. Šťastnou cestu!

(zpracovali F.Jareš a M.Nedoma)

PÁR SLOV O SVATÉM JAKUBOVI ST., PATRONOVI PETROVICKÉHO KOSTELA

Jakub Starší, syn rybáře Zebedea a Marie Salome, se narodil v Betsaidě a po otcově vzoru se stal rovněž rybářem. Během lovení ve vodách Genezaretského jezera jej oslovil Ježíš a povolal jej (*Matouš 4,21*). Z Boží vůle se stal

jedním z dvanácti apoštolů Ježíše Krista. Spolu s Petrem a Janem byl jedním z Jeho nejbližších a nejdůvěrnějších učedníků; s Petrem byl svědkem vzkříšení Jairovy dcery, Ježíšova proměnění na hoře Tábor i jeho úzkostí v zahradě v Getsemanech.

Přídomek Starší, jenž získal, rozlišuje mezi dvěma muži-apoštolý stejného jména – Jakub Mladší byl syn Alfeův (*Lukáš 6,15*) a Jakub Starší syn Zebedeův (*Marek 1,19*). Podle křesťanské tradice byl jeho bratrem apoštol Jan Evangelista.

Po Ježíšově smrti se vydal na Pyrenejský poloostrov, kde působil jako misionář a hlásal zde evangelium. Zjevení Panny Marie jej přimělo k návratu do vlasti, aby se opět stal hlavou jeruzalémské křesťanské obce. Podle novozákonních Skutků apoštolů (*Skutky 12,2*) byl Jakub v roce 44 našeho letopočtu jako horlivý přívrženec křesťanské víry popraven - stal se tak prvním z mučedníků pro Ježíše Krista. Jeho ostatky byly po smrti zázračně přeneseny do Španělska.

Údajný Jakubův hrob byl na počátku 9. století nalezen na místě zvaném Compostela (dnešní Santiago de Compostela). Sv. Jakub se následně stal patronem Španělska, resp. patronem poutníků, a místo, kde byl nalezen, třetím nejvýznamnějším poutním místem křesťanů po Jeruzalémě a po Římu. Na přelomu 11. a 12. století byla nad jeho hrobem vystavěna nádherná románská katedrála.

Dnes po svatojakubské cestě, která vede z Francie přes Pyreneje údolím Roncesvalles nebo přes Somport, míří ročně do apoštolova města statisíce poutníků, aby se poklonili sv. Jakobovi ve víře, že jim Bůh na světcovu přímlovu odpustí hříchy. Jeho ostatky rovněž prosluly léčbou četných obtíží a chorob (např. revmatizmu). Vydali jste se po jeho cestě i vy?

Marek Šmíd

PŘEDSTAVUJEME NOVOU PASTORAČNÍ RADU FARNOSTI

Z voleb, které proběhly 11.6. na slavnost Nejsvětější Trojice, nám vzešla nová pastorační rada farnosti. K ustavujícímu setkání (schůzi) se sešla v pátek 23.6. na slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova po mši sv., při níž její členové složili slib před farním shromážděním.

Nová pastorační rada byla ustavena v tomto složení (kontakty na její členy publikujeme na znamení maximální otevřenosti této rady, aby se kdokoliv z farnosti mohl na ně bez problémů obracet se svými podněty, nápady i nabídkou spolupráce):

předseda:

P. RNDr. Mgr. Převrátil Miloš František

email: prevrat@volny.cz, tel.: 274 860 428, mobil: 776 252 251

zvolení členové PR:

místopředseda:

Bc. Pikálek Dan

email: dan@pikalci.cz, tel.: 274 877 875, mobil: 724 588 513

Malý Vojtěch

email: vojtech.maly@post.cz, mobil: 608 215 878

Ing. Nedoma Miroslav

email: nedfilm@seznam.cz, mobil: 605 235 538, tel.: 274 860 565

Mgr. Riedlbauchová Zuzana

tel.: 272 915 847

jmenovaní členové PR:

sekretář:

MUDr. Němcová Jiřina

email: nemprag@quick.cz, mobil: 603 430 833

Ing. Farion Roman, CSc.

tel.: 272 925 166, adr.: Štichova 578/29 149 00 Praha 4 -Háje

Jarešová Patricia

email: patriciajaresova@post.cz, mobil: 721 948 566, tel: 274 861 480

Šika František

email: sifra-tv@seznam.cz, mobil: 603 856 946

Většina členů už se představila v minulém (mimořádném) volebním čísle Lastury. Zbylé dva profily stejně jako trochu rozsáhlejší rozhovor s předsedou PR uvádíme nyní.

MUDr. Jiřina Němcová

Věk: 54

Rodinný stav: zasvěcená – Kontemplativní salesiánská fraternita Marie z Nazareta

Vzdělání: FVL-UK stomatologie

Zaměstnání: zubní lékař - ortodont

Záliby a koníčky: turistika, ruční práce, knihy, hudba

Ve farnosti od: r. 1975

Dosavadní aktivity ve farnosti : členem PRF od roku 2000, výuka náboženství od roku 1999, drobné práce v kostele, úkoly pro děti v době postní, adventní, petrovický betlém, petrovický kříž, ...

Cíle a záměry mého působení v PRF: pokračovat v práci, kterou dělám v rámci časových možností mého povolání pracovního a salesiánského. Výuka náboženství. *(další podrobnosti v rozhovoru v Lastuře č.3 – pozn.red)*

Ing. Roman Farion, CSc.

Věk: 74 let   **Rodinný stav:** ženatý (45let); syn (44 let)

Vzdělání: Průmyslová škola geologická (1953), Báňská fakulta VŠT Košice (1959), kandidatura VŠT Košice (1982)

Zaměstnání: dříve geolog rudných a uhelných dolů, výzkumný pracovník Ústavu paliv Běchovice, nyní důchodce

Záliby a koníčky: fotografování, zahrádkaření, četba, rodina a vnoučata

V petrovické farnosti asi 8 let, přišel z farnosti Chodov

Dosavadní aktivity ve farnosti: pomoc při přestavbě fary a úklidu kostela, pokladník Mariiny legie

Cíle a záměry působení v PRF: ve spolupráci s farníky přispívat k pastorační společnosti a pomáhat v čemkoli, na co budu stačit

KDO JE KDO aneb ROZHOVOR S OSOBNOSTÍ

Pestré byly životní cesty o. Františka Převrátla, než byl v září 2005 (to to letí) jmenován správcem naší farnosti. Vystudoval obor „Ochrana přírodního prostředí“ na Přírodovědecké fakultě UK, pracoval ve vědě, jako ekolog v územním plánování, byl vychovatelem v dětské psychiatrické léčebně.

Po delším vývoji ve svých 28 letech přijal křest. Zabýval se sociální prací v Charitě, v r. 1996 studoval v zahraničí. Vrátil se a nastoupil ke studiu na Katolickou teologickou fakultu UK. V roce 2002 byl vysvěcen na jáhna, pracoval rok ve farnosti Řevnice a v roce 2003 byl vysvěcen na kněze. Poté 2 roky působil jako kaplan ve smíchovské farnosti sv. Václava.

Říkáte o sobě, že jste konvertita. Co Vás přivedlo k Bohu?

Hledání smyslu, hledání lásky, hledání nějakého zralejšího postoje. Teďka to řeknu takhle, ale...

Nebylo to tedy něco konkrétního, nějaká převratná událost, šlo to jen tak pozvolna?

Hm, rozhodl jsem se začít hledat. Vzpomínám si (a často to říkám), že takovým podnětem pro začátek mého přemýšlení byla hodina občanské nauky s panem profesorem Danešem, naším třídním na gymnáziu v Radotíně, který byl vzdělaný, a udělal nám při jedné hodině takový přehled různých filosofí, které se na světě vyskytují - náboženských,

nenáboženských. A já jsem byl přesvědčený antimarxista, antikomunista - to jsem měl z rodiny, ale nebyl jsem nic jiného. Neměl jsem žádný jiný ucelený názor. Takže jsem si říkal: budu zkoumat to, co už tady je, třeba tam někde objevím to, co by mohlo být pro mě. Tak to byl asi takový motiv toho systematického hledání. A pak tam zároveň v té době dospívání vstoupila

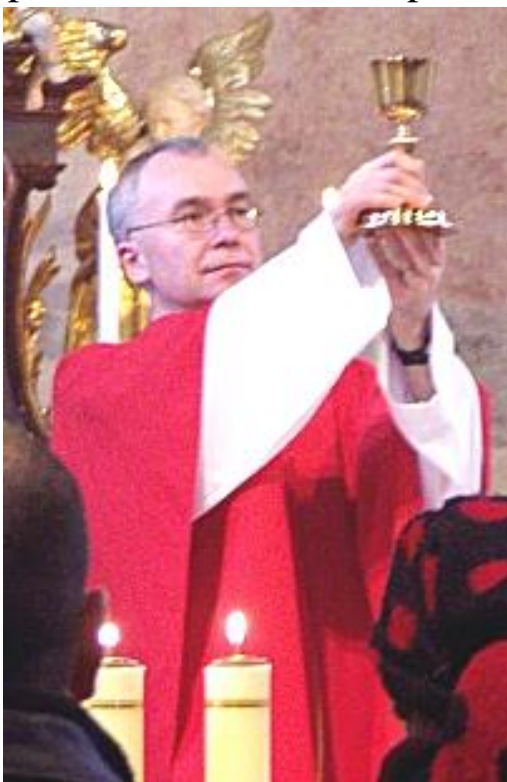

taková otázka jako: co to je pravé přátelství, co to je láska, a otázka po smyslu a o vzájemném pomáhání a tak.

Tyto otázky se mi mlely v životě. Ještě další podnět vedle té přednášky pana profesora bylo asi, že jsme s maminkou společně sbírali citáty. Vystříhovali jsme je z časopisů a tak. Vlepovala si je do silného sešitu. Já jsem to pak převzal - hromady těch výstřížků - a začal jsem je vlepovat sám. Sám jsem je sbíral a sháněl a o nich přemýšlel. V těch citátech někdy byla docela velká moudra. Třeba i o hledání smyslu života. Tak to mě podněcovalo. Na některé ty citáty si třeba do dneška mohu vzpomenout.

Proč jste si vybral zrovna katolickou církev?

To moc předbíháte. Já jsem začal hledat asi v 18. A že to bude katolická církev, to jsem se rozhodl možná tak v 26, že bych asi tam chtěl zkusit dovršit tu cestu. To nebylo ani nejdřív jasné, že to má být křesťanství. A vlastně po takovém objevu, že je mi to křesťanství sympatické - to jsem chodíval v té době víc k evangelíkům než ke katolíkům, pak jsem začal chodit víc ke katolíkům - jsem ale přesto neměl dost podkladů k tomu, abych řekl: jasně, chci být katolík nebo evangelík. To přece není snadné se rozhodnout, když se člověk nechce rozhodnout jen na základě nějaké intuice. Prostě vědět o tom dost, aby si člověk mohl porovnat, to není snadné a tenkrát za komunismu to vůbec nebylo snadné zjistit ty informace. A stejně to dopadlo tak, že jsem teda něco věděl, a zároveň v tom bylo to, že si mě Bůh nějak vedl, a že v tom byl i takový ten pocit, že sem patřím a tohle asi bude pravda. Protože na začátku hledání člověk vidí málo.

A povolání ke kněžství?

To předbíháte ještě daleko víc. I když v tom mém osobním životě to k tomu asi tak směřovalo. Dřív, než jsem se rozhodl být křesťanem, už jsem měl takové pedagogické sklony, něco takového... Organizátor výletně-osvětových akcí pro různé kamarády, party a dávání lidí dohromady a prostě takové hecování k nějakým náročnějším způsobům zábavy, to mě bavilo a organizoval jsem to. Jeden člověk mně říkal přezdívkou Turista osvětář. Pořád jsem někoho honil někam na výlety a na vlastivědné zajímavosti a k výkonům jsem je hecoval a organizoval jsem to a dával jsem takhle dohromady lidi. To mě bavilo. Když jsem začal inklinovat ke křesťanství (a pak už jsem i začal tušit, a pak poznávat, že moje místo je v katolické církvi), tak to bylo

takové postupné víc a víc zasvěcování života Bohu. Moje konverze byla prostě se vším všudy se dát. Znamenalo to pro mě oběť vztahů, představ o životě a tak. Takže jsem byl připravený dát cokoliv. Potom už jsem poznal, že bych chtěl

sloužit v Církvi nějakou službou, být třeba zaměstnancem Církve. Už v době těsně po křtu se mě (já jsem měl jednoho hlavního a druhého vedlejšího zpovědníka) oba dva zeptali, jestli neuvažuji o kněžství – tak nějak mi to navrhli. Já jsem s tím nejdřív moc nepočítal, i když jsem chtěl být takový osvětář na křesťanském poli. Až jednou jsem byl na dětském letním táboře na severní Moravě. Byl jsem tam jako vedoucí. A šel jsem v neděli do kostela, zatímco neprojevílo zájem žádné z moravských dětí, u kterých by člověk čekal, že budou křesťané. Bylo to ještě za komunismu. Hlavní vedoucí mě pustila, takže já jsem za kuropění vyrazil přes les do vzdálenější vesnice Melč, abych se mohl vrátit na táborovou olympiádu, která ten den probíhala. Došel jsem do té vesnice, zúčastnil jsem se mše svaté, to už jsem byl pokřtěný tedy asi rok nebo půl roku - to byl ten rok, co jsem byl pokřtěný - v roce 1988, pak jsem pádil co nejrychleji zpátky do tábora, už jsem šel po silnici a mával jsem na auta. A jel právě ten staříčkový pan farář ve svém starém autíčku a vzal mě. Jel do vesnice Radkova, blíže u toho tábora, kde měl mít druhou mši svatou. U kostela ještě jsem starému pánovi pomohl (on naříkal, kolik má moc práce a že nejsou mladí, že není dost kněží a že musí ještě dál makat, tak mi ho nějak bylo líto), nesl jsem mu tašku do kostela do sakristie a ještě jsem se angažoval, že jsem mu tam pomohl napíchat nějaké plakátky na nástěnku. A tam byl Pán Ježíš, jak jde polem a říká: „Žeň je hojná, ale dělníků málo. Proste Pána žně, aby poslal nové dělníky na svoji žeň.“ To mě nějak oslovilo, a pak jsem šel polní cestou směrem do tábora z Radkova asi 2 km, bylo to v létě, pole zrála a tak jsem na ta pole koukal, že jako žeň je hojná a říkal jsem si: Nejsou náhodou tahle slova pro mě? Neměl bych já taky třeba být nějaký ten, co má jít dělat dělníka na tu žeň? A řekl jsem si: Tak já o tom budu přemýšlet. Budu se za to rok modlit. Tak jsem se začal od toho léta modlit. Vzpomínám si na další epizody mého vývoje během toho léta, ale tím vás nebudu zatěžovat. Jak jsem se modlil, tak jsem se víc a víc rozhodoval dát se k dispozici, no a v průběhu toho roku jsem se rozhodl. Když jsem tam za rok v roce 1989 v létě jel, tak jsem tomu starému panu faráři šel sdělit, že jsem se rozhodl, že chci být knězem taky.

Pamatoval si Vás?

Možná mlhavě. Už si tak nějak nepamatuji. Nevím.

Proč jste si vybral křestní jméno František?

Křestní jméno František? To mi Pán Bůh přihrál taky. Byl jsem na svatbě svých přátel na Karlštejně (shodou okolností jsem tam za několik let potom působil jako jáhen a měl jsem tam potom taky jednou mši svatou), a oni jako takovou upomínku na tu svoji svatbu dávali svatý obrázek se svatým Františkem, jak káže ptáčkům, a na druhé straně byla modlitba svatého Františka: Pane učiň mě nástrojem svého pokoje... ať přináším lásku, kde dusí nenávisť, atd. Mně se ta modlitba moc líbila. Já jsem nevěděl o mnoha svatých mnoho, věděl jsem něco o sv. Augustinovi (přečetl jsem si jeho životopis), a potom mi někdo povídal o Františkovi, jaký byl, že měl rád přírodu a že se mu říkalo Alter Christus, jako že byl takový dokonalý v tom následování Krista, že takhle ho lidi viděli, a že měl stigmata, že měl i humor a lásku - já už nevím, co mi o něm napovídal ten člověk. Tak jsem si říkal: hm, to mě oslovuje. Pak jsem si přečetl jeho životopis a rozhodl se, že bych chtěl mít za patrona sv. Františka.

Máte ještě nějaké jiné oblíbené světce?

Maxmilián Kolbe, sv. Dismas... To jsem uvažoval o svém biřmovacím jménu, že budu Dismas. Víte, kdo to je? Lotr po pravici.

A Vy máte jaké biřmovací jméno?

Václav Maria.

A teď z úplně jiného soudku. Jak vypadá Vaše práce ve vězení? Takový jeden den ve vězení?

Začínám v 8 hodin, jdu zapsat do knihy příchodů. Sekretářka ředitele mi předá papíry, které mám vyřídit, co ode mě kdo chce, protože i ve vězeňství je bující administrativa, byrokracie a tak. Vyřídím, co musím, pomodlím se ve své kanceláři a vyrazím k vězňům. Snažím se co nejvíc být k dispozici k rozhovorům, což je to, co já tam považuji za hlavní svoji činnost.

To, že vyrazíte, to znamená, že jdete od cely k cele a t'ukáte: tady jsem k dispozici? ☺

To nedělám a nemůžu dělat. Ale jdu na vazbu (ve věznici Pankrác je vazební část i část výkonu trestu, ve vazbě je většina pankráckých vězňů). Ve vazbě lidi víc prožívají krizové stavy, víc přemýšlí o životě, víc potřebují tu duchovní intervenci, pomoc a naslouchání, takže tam je velký zájem o rozhovory. Já přijdu a vyzvednu si speciální hnědou knihu, do které ti, kteří mají zájem o rozhovor se mnou (oni ví, že tam působí duchovní - mn.č.), nahlásí přes svého dozorce, že chtějí k duchovnímu, řeknou mu, z které církve nebo že chtějí kaplana, protože já tam plním svůj úkol jako římskokatolický duchovní a zároveň jako kaplan (kaplan je pro všechny, kteří chtějí, i pro nepokřtěné). Tu knihu si vezmu, oni se tam v průběhu předcházejících dnů, kdy jsem tam nebyl, zapsali, já shlédnu třeba dvě stránky popsané požadavky na službu duchovního, z nichž podstatná část bývají požadavky o službu moji, někteří chtějí k protestantskému duchovnímu, někteří chtějí k pravoslavnému, když jsou třeba

rusky mluvící apod., ale velká část chce ke mně. Tak já podle toho, kolik mi ten den nebo další dny zbývá času, tak se snažím jim všem nějaký ten časový prostor nabídnout. Z té knihy si přepíšu na papírek: toho, toho, toho chci, potom nějaké identifikační údaje, předám to někomu, kdo sedí u okýnka a má tam počítač a všechny ty lidi, které já žádám, tak když je žádám po skupině, tak zjišťuje, jestli smí být spolu, protože ve vazbě se nesmí každý setkat s každým, je to všelijakým různým způsobem limitováno, a tu skupinku mi tam někdo jiný po té kontrole, po té tzv. lustraci přivede. Já se snažím třeba za ten den posloužit deseti nebo patnácti lidem, mohu je vzít i ve skupině, pokud mohou být spolu. Musím si je vhodně uskupit. A třeba když vidím, že je tam někdo úplně nový, tak ho vezmu samotného, podle čísla cely vidím, že to je nově příchozí, a ti mívají největší problém s pobytem tam, nebo že to je někdo na nějakém zvláštním oddělení, ty vezmu přednostně. Taky už některé z nich znám, ti chodí opakovaně, takže vím: ten se hodí s tím, tak si to sesadím dohromady a máme společně nějaký druh povídání.

Takže všichni naráz...

Ne, buďto skupinky anebo jednotlivě. Mám tam takovou velmi jednoduchou místnost - je to cela předělaná na kapli - kde jsou židle v kroužku a podle toho, kolik lidí tam přivedou, tak v tom počtu s nimi mluvím. Já si je taky zkouším brát tak, jak cítím, že by mohli být na své úrovni, aby spolu mohli zároveň i mluvit.

Sloužíte tam mši svatou?

Velmi vzácně, skoro vůbec, protože v naší společnosti je málo lidí, kteří jsou praktikující katolíci a ve vězeňské společnosti jakbysmet. Nyní je tam několik lidí - asi 3, kteří můžou přijímat katolické svátosti, ale jsou tak v té věznici rozmístěni, že je nemohu mít společně, takže bych mohl někdy pro některého z nich sloužit mši svatou, ale spíš tam donáším Tělo Kristovo a poskytuji jim možnost přijmout svátost smíření.

Požádal Vás někdo už o křest?

Tady v té věznici - ve vazbě - by na to nebylo dost času, protože tam ten člověk je většinou do jednoho roku. Většinou by ta příprava potřebovala být důkladnější a nejsou tam pro ni ideální podmínky, ale řekl bych, že s některými z těch zájemců ty naše rozhovory směřují ke křtu. Je to prostě taková ne ještě systematicky začatá příprava, ale už společné hledání a u některých se ukazuje jasné směřování, že chtějí směřovat ke křtu.

Když máte volný čas, co rád děláte?

Rád chodím do přírody.

A nějaké knížky?

Rád bych četl, ale když jdu do přírody, tak už potom dalšího času většinou nezbývá. Čtu velmi málo.

Díky za čas pro rozhovor.

(Monika Riedlbauchová – dle zvukového záznamu, úvod M. Nedoma dle smíchovského Zpravodaje 7/2005, foto Mar.Riedlbauchová, L.Jiřík, O.Lehovec)

NASKÁLUVSTOUPENÍ

27.5. jsme si já - Ondra Lehovec, Jenda Jareš, Filip Jareš a Vlád'a Remek ☺ vyrazili na výlet do Šárky, abychom si vyzkoušeli lezení na skálu.

Filip volal všem kamarádům, kteří slibovali že přijdou, mezitím Jenda zkoušel uzly, které nás měly udržet nad zemí. (Mimo jiné katovskou smyčku.)

Když jsme dorazili ke skále, přivítala nás nenápadná cedulka, která nám hned dodala odvahu. ☺

Jenda si z radosti (nebo ze strachu?) zpíval "Do stínu křídel Tvých se ukrývám..." .

Na vrchol jsme dorazili všichni a bylo odtamtud hezky vidět do kraje.

Filipovi to nestačilo a dál lezl jako divý, takže okololezoucí horolezci obdivně kroutili hlavou.

Byl to pěkný výlet!

Ondra Lehovec

PETROVICKÉ LETNICE

Biřmování proběhlo v naší farnosti v předvečer slavnosti Nejsvětější Trojice v sobotu 10.6.2006 večer od 18:00. (Na slavnost Soslání Ducha svatého probíhá biřmování v katedrále, ale protože má naše farnost vždy hodně biřmovanců, přijíždí pan biskup za námi.) Jako již tradičně u nás biřmoval pan biskup Karel Herbst. Příprava na biřmování probíhala každou středu v rámci duchovní obnovy farnosti po čtyři měsíce.

Biřmovanců bylo celkem šest a silně v tomto počtu na rozdíl od dřívějšího převažovala mládež. Něžné pokolení tam pak mělo zástupkyni pouze jednu. Biřmování tedy byli:

- ⇒ pan Josef **Václav** Bělík
- ⇒ paní Anna **Terezie od Dítěte Ježíše** Fischerová
- ⇒ Martin **Daniel** Miňovský
- ⇒ Petr **Jan Pavel** Hájek
- ⇒ Filip **Dismas** Jareš
- ⇒ Jan **Jan Evangelista** Josef Jareš

Přestože biřmování neprobíhalo v neděli a ještě k tomu byl večer, kostel byl zaplněný a vládla v něm radostná atmosféra. Biřmovanci a pan biskup byli oblíbenými objekty pro focení a natáčení na kameru. Není se také co divit,

protože jim to všem ohromně slušelo. Díky páteru Františkovi a jeho několikátýdenní agitaci (lákáním na pana biskupa a následující oslavu na faře s překvapením) se z biřmování stala napjatě očekávaná a opravdu slavnostní událost. Celou mši sv. se o hudební doprovod starali Ondra Lehovec (kytara), pan Jareš (klávesy)

a David Čížek (bicí). (Zpívali jsme hlavně rytmické písně z Koinonie a to už asi půl hodiny před začátkem slavnosti.) Citlivým hudebním doprovodem se jim podařilo vytvořit dokonalou atmosféru pro působivé kázání pana biskupa Herbsty a výrazně tak zvýšit úroveň celého večera.

Kázání by se dalo shrnout do pár bodů a to:

- je důležité žít s Kristem
- měli bychom se modlit často k Duchu Svatému
- každý z nás má nějaké dary; neexistuje nikdo, kdo by nebyl něčím výjimečný a užitečný - je nesmysl dívat se jen po ostatních a nerozvíjet svoje vlastní dary

- Raftáci jsou nekvalitní film, a když nevíte, jak pomoci mladým, kteří chtějí jít s dobou a vidět to, co jejich vrstevníci, bez ohledu na kvalitu filmu, modlete se

- je důležité, aby si mladí lidé za svou vírou stáli a nebáli se jít proti proudu

- nemáme být ze světa - přizpůsobovat se, ale žít ve světě - podle Božích přikázání

Laskavá a v pravdě otcovská byla slova pana biskupa...

Příprava zbytku večera ležela hlavně na Vojtovi Malém a Mancatu! (společenství mladých naší farnosti). Zapojilo se však mnoho dalších v skoro neviditelných pracích jako kořenění masa, pomoc s roznášením jídla nebo práce v kuchyni. Velký dík patří všem, kteří reagovali na prosbu organizátorů a přinesli spousty chlebíčků, bábovek, dortů a ovoce. Další výrazná osoba, které je zapotřebí poděkovat, je pan Malý (jak je vidět, Vojta zaangażoval celou rodinu). Nejenže zapůjčil svůj gril a připravil maso, ale i vydržel u něj trpělivě stát s milým úsměvem několik hodin. O nalévání pití, mytí nádobí, roznášení jídla a udržování ohně se starali kromě Mancata!

(Monika Abrahamová, Klára Triebeneklová, Manka Michalcová, Anežka Nedomová, Anička a Ondra Musilovi, Ondra Lehovec, Vojta Malý a Maruška Riedlbauchová) ještě další dobrovolníci: Terka Šiková,

Mistrovské dílo pana Luboše Malého – hrdiny dne, který byl určitě druhou nejpopulárnější osobou po panu biskupovi. Sám určitě netušil, kolik má najednou kamarádů © (pozn.red)

Monika Riedlbauchová, Honza Jareš a Mája Škvorová. Brzy se společnost rozdělila: ve vnitřní místnosti zůstali starší, kteří si

chtěli v klidu popovídat, před farou pak postávali hlavně zastupitelé středního produktivního věku v menších hloučcích, které se různě obměňovaly, a za farou se s postupujícím časem shromažďovali mladí u ohně, kytary a buřtů. Pan biskup Herbst se moc nezdržel, i když s námi pobyl aspoň na tak dlouho, aby se

mohl zblízka podívat na připravené překvapení - vinný sklípek rozprostírající se přímo pod kuchyní.

Postupem času se všechn společenský život přesunul k ohni a tam pomalu odumíral - ještě hluboko po půlnoci...

To, že se tento den opravdu náramně povedl, vám, myslím, dosvědčí snad každý. Přispělo k tomu nejen krásné počasí, ale i spolupráce a pomoc vás všech a samozřejmě Duch svatý. Nezbyvá nám než doufat, že i pro biřmovance byl tento den v dobrém slova smyslu nezapomenutelný a pomůže jim na jejich další životní cestě už v pozici „dospělého křesťana“...

Maruška Riedlbauchová (telefon M.Nedoma)

...a navíc ještě špetka bezprostředních zážitků samotných aktérů:

Neformální, vcelku zábavný začátek slavnosti – nutnost úprav vad a nedodělků kolem fary, příprava pohoštění, rozdělení úkolů – fajn, vše hotovo.

Sako, košile, kravata – uzel jak na něj – na vyzvání P. Františka postupujeme do přední řady, slavnostní náladu podtrhuje přítomnost biskupa Herbsta. Má velmi milý projev, v hlavě mi nejvíce utkvěla jeho věta adresovaná nám biřmovancům „Modlíš se a chceš se modlit?“ - toto je nejdůležitější v životě křesťana.

Mé pocity, které jsem díky svátosti biřmování zažil a Boží lásku, ze které čerpám, a kterou se i ostatním lidem snažím předat, jsou jen těžko popsatelné. Je to závazek a velký dar do budoucna v tom, že životem nás bude provázet nejmoudřejší průvodce, jakého jsme nikdy nemohli potkat, o tuto pomoc nesmíme zapomenout požádat a modlit se za ni, jak nám pan biskup při biřmování připomínal.

Martin Miňovský

Svátost biřmování byla pro mě krásnou chvílí, společenskou událostí a zároveň darem velmi osobním.

Věřím, že je to mezník křesťanského života, ze kterého budu čerpat sílu pro cestu, kterou nám Pán připravil.

Jsem také rád, že nás při tomto obdarování bylo více a tím

společně prohlubujeme víru, která nás spojuje v jedno.

Chtěl bych tu také poděkovat mému kmotrovi p. Riedlbauchovi za jeho obětavost.

Jan, Ondřej Josef Jareš

CO JSEM SI ODNESL Z PŘEDNÁŠKY P. VAŠKA

(dojmy účastníka přednášky p. Václava Vaška na téma pronásledování církve především v 50. letech. Tuto přednášku pořádala farnost 16. června v ZŠ Edisonova, v rámci 3. pátků pro veřejnost)

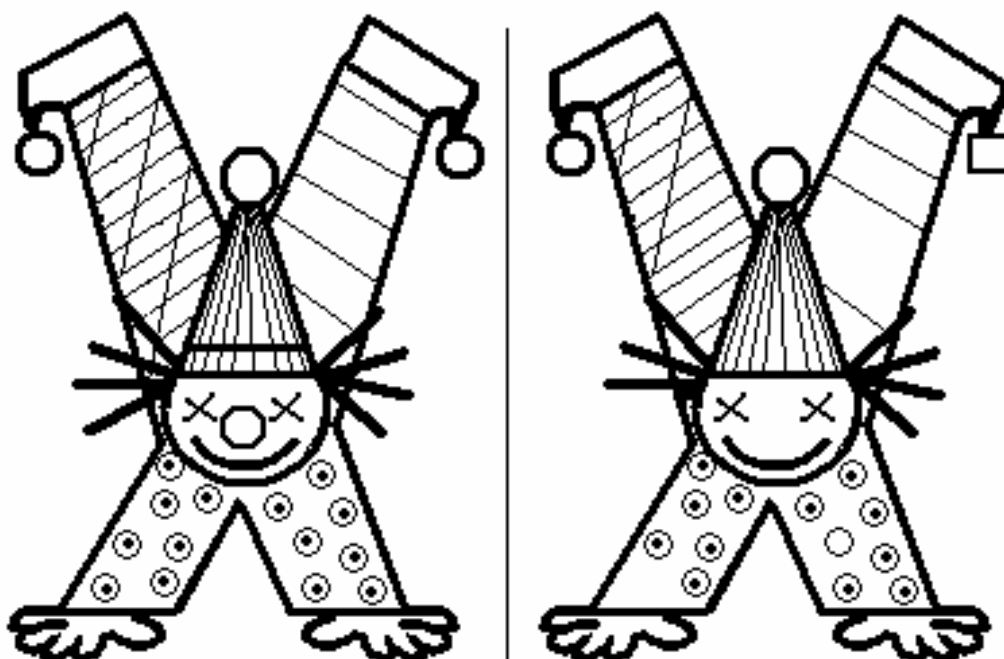
Pro mě, jako pro člověka, který tuto dobu nezažil, jsou takto získané informace a poznatky nad zlato, jelikož nám mladým pomáhají k utváření vlastního názoru a poučení do budoucna a dokážeme se lépe orientovat v historii našeho národa.

Můj děda, shodou okolností bývalý kolega p. Vaška, byl ve svých 20ti letech v ostravských dolech u PTP z důvodů politické nespolehlivosti. Spolu s ním tam byli mj. i katoličtí kněží, kteří se v těchto těžkých podmínkách podíleli na těžbě uhlí. Proto jsem byl o způsobech komunistického vládnutí informován, ale konkrétně o vlivu na katolickou církev jsem se dozvěděl až od p. Vaška. Děkujeme za osobní hrdinství těchto lidí, kteří byli schopni vzdorovat a bojovat za základní lidská práva i za nás ostatní.

Martin Miňovský (telefoto M.Nedoma)

PRO PRÁZDNINOVOU DLOUHOU CHVÍLI

Najdi 8 rozdílů !

Naleznete
osm
rozdílů ?

Správné
řešení najdete
na str.20

*připravila
Maruška
Plačková ml.*

Radost je jako...(tajenka I.),...(tajenka II.) na člověka.

Tajenka I.

B				
B				
B				
B				
B				

1. bicí nástroj
2. část vejce
3. pláče
4. sladké kynuté pečivo
5. příbuzný sestry

Tajenka II.

			4.				8.			11.			15.				18.
1.		3.	V	5.		7.	V	9.	10.	V	12.		14.	V	16.		18.
V	2.	V		V	6.	V		V	V		V	13.	V		V	17.	V
	V				V							V				V	

1. prasata	10. uplynulý den
2. bublá	11. zabijáci
3. ležíc	12. malý vlk
4. kštice	13. příjmení O. kardinála
5. oslovovat "Vy"	14. minulý rok
6. pytel	15. opak vpravo
7. ozývat se jako holub	16. v hrůze
8. vykovej!	17. FM (=velmi krátké vlny)
9. domácky Vojtěch	18. otčina

PETROVICKÝ FARNÍ KALENDÁŘ NA PRÁZDNINY L.P. 2006

Pravidelné bohoslužby:

Neděle: 10.30 hod.

Čtvrtek a sobota: 18.00 hod.

U sv. Františka z Assisi na Chodově:

Středa a pátek 18.00 hod.

Neděle 8.30 a 20.00 hod.

Výstav Nejsvětější svátosti – ve čtvrtek po mši sv. do 19.30 hod.

Příležitost k svátosti smíření - před mší svatou, při adoraci a několikrát za rok po společné kající bohoslužbě s několika zpovědníky.

Mimořádnosti v programu:

- středa 5.7. - sv. Cyrila a Metoděje – mše sv. 18.30 hod.

- poutní slavnost oslavíme v neděli 23.7. při mši sv. od 10.30,

po mši svaté poutní agapé – prosíme o koláčky, občerstvení

- pondělí 24.7. - předvečer svátku sv. Jakuba – mše sv. 18.00 hod. - poté odchod na noční peší pouť ke všem pražským kostelům sv. Jakuba St. (Kunratice – Zbraslav – Stodůlky – Staré Město) – viz str.3

úterý 15.8. - slavnost Nanebevzetí Panny Marie – mše sv. 18.00

Upozornění na program od září:

Hodiny náboženské výchovy začnou od 20.9. a budou pro všechny přihlášené děti vždy na faře ve středu od 16.30 do 17.30 hod. - se společným úvodem a závěrem a prací ve skupinách.

V případě zájmu můžeme společnými silami pořádat „třetí pátky“ otevřené pro veřejnost: 15.9. se nabízí setkání s RNDr. Jiřím Nečasem, ředitelem Ekologické sekce České křesťanské akademie na téma „Křesťanství a ekologie“.

Z nových matričních zápisů

- pokřtěna byla:
Aneta Marie Bělíková (25.6.)

Chcete číst Lasturu jako první ?

Stačí zaslat svůj mailový kontakt na adresu: lastura@email.cz a každé nové číslo farního zpravodaje přijde přímo na Váš počítač a to ještě dříve, než ho najdete v papírové podobě na stolku v kostele.

Chcete číst Lasturu ještě dříve ?

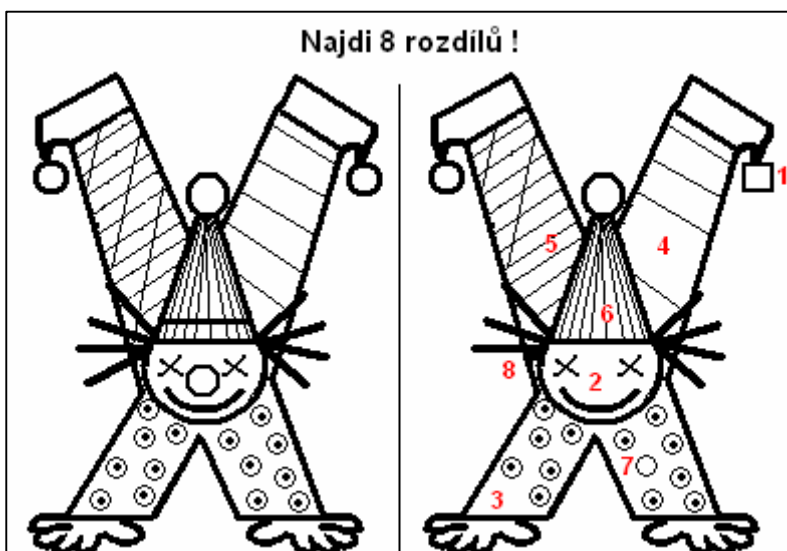
Tak přijďte pomoci s její výrobou. Vítráme nejen příspěvky do obsahu zpravodaje, ale i manuální výpomoc při tisku, kompletaci a distribuci. A určitě řada z vás má k dispozici digitální fotoaparát – při četnosti farních akcí uvítáme každého dalšího fotoreportéra. Vzhledem k rostoucímu rozsahu i nákladu nás zajímají i nabídky cenově výhodného popř. sponzorského zpracování v profesionální tiskárně.

Na uvedené e-mailové adrese nebo písemně (možno nechat v sakristii) rádi uvítáme jakékoliv Vaše připomínky a nabídky příspěvků i jiné pomoci při tvorbě zpravodaje. Uzávěrka dalšího čísla: 15.9.2006.

Řešení tajenek ze str.18 :

Radost je jako blecha, přeskakuje z člověka na člověka. - Citát Zdeňka Demela

8 rozdílů - Správné řešení ze str.17

Opravy z čísla 4:

str.20 – Abecedář – písmeno X:
naše farnost byla obnovena
dekretem z 12.1.1996 (14.1. byla
oslava)

str.20 (posl.řádek) – správné má
být „kromě písmen L,M,N“ (pouze
v části vydání)

redakce

LASTURA, č.6/2006, vydává Římskokatolická farnost u kostela sv.Jakuba Staršího, Edisonova 17/16,
109 00 Praha 10 - Petrovice

Kontakt na duchovního správce: tel: 274860428, GSM: 776252251, prevrat@volny.cz

Kontakt na redakci: lastura@email.cz . Uzávěrka dalšího čísla: 15.9.2006.

Redakční rada tohoto čísla: P.M.F.Převrátíl,M.Riedlbauchová, M.Nedoma, F.Jareš, M.Miňovský

Poděkování všem příspěvatelům a pomocníkům při kompletaci

a Mgr.Jiřímu Vonešovi za poskytnutí grafiky sv.Jakuba

Náklady na výrobu jednoho výtisku: 5,- Kč